

Dien een klacht in, het is nog niet te laat

22 februari 2016

Meer dan vijftig slachtoffers van seksueel misbruik in de Kerk, van wie velen zelf voor het eerst naar buiten treden, doen een oproep aan alle andere slachtoffers om een klacht in te dienen, zowel tegen de daders als tegen de kerkelijke hiërarchie.

‘De

manier waarop de kerkelijke hiërarchie zich verdedigt, is bijzonder pijnlijk voor de slachtoffers.’
Reuters

Wij lanceren deze oproep aan alle Belgen die in hun kindertijd of jeugd jaren werden aangerand en misbruikt door de clerus van de katholieke Kerk in België en die daarover tot heden nooit een klacht hebben ingediend.

Alleen al binnen de werking ‘Mensenrechten in de Kerk’ gaat het om ongeveer de helft van de meer dan 950 mensen die ons hierover hebben aangesproken.

Wij roepen deze mensen op om er werk van te maken en klacht in te dienen, zowel tegen de toenmalige daders, levend of overleden, als tegen de kerkelijke hiërarchie die op dat ogenblik het gezag over deze daders voerde, mochten er aanwijzingen zijn dat die kerkelijke hiërarchie hiervan op de hoogte was en niets ondernam om deze ravage te doen stoppen.

De manier waarop de Belgische kerkelijke hiërarchie zich bij de rechter verdedigt – zie onder meer het betoog van hun advocaat Fernand Keuleneer, recent in de classaction in Gent (DS 28 januari) betreffende de klacht van 39 slachtoffers voor het schuldig verzuim van hun kerkelijke oversten ten tijde van het misbruik – is zo pijnlijk voor de slachtoffers dat wij ons verplicht voelen deze pijn openbaar te maken.

De meesten onder ons hebben al stappen ondernomen naar erkenning via de Arbitrageprocedure of via de kerkelijke opvangpunten. In deze procedure werd ons verplicht, wilden wij erkenning voor het gepleegde misdrijf bekomen, hierover verder te zwijgen. Ze hebben ons verplicht de naam van de dader te verzwijgen. Maar nooit kan iemand ons verplichten onze eigen naam niet te noemen.

Ook al was deze erkenningsprocedure vaak een lijdensweg, toch durven wij nu, met opgeheven hoofd, fier getuigen: wir haben es geschafft.

Deze trotse ervaring willen wij graag delen met de velen die deze stap nog niet hebben durven zetten en in stilte verder lijden. Daarom deze oproep, ook al gaat het om een verhaal van decennia terug: dien klacht in bij de lokale of federale politie over dat misbruik. Of neem contact op met een Opvangpunt of sluit aan bij het dossier-‘Schuldig verzuim’ wereldwijd. Uzelf, uw naaste omgeving en de hele samenleving kunnen er alleen maar humaner door worden. De katholieke Kerk inclusief.

Sluit u aan om deze ‘goede strijd te strijden en de wedloop te volbrengen’ (2 Tim. 4,6) nu het nog kan. Het is nog niet te laat. Hebt u onderweg ondersteuning nodig? U kunt altijd op ons een beroep doen.

Stefan De Vos, Jan Bomans, Rudi Heyvaert, Beatrice Limpens, Renild Van den Plas, Firmin Van Duyse, Marc De Bosscher, Jan Puype en Nancy Landuyt, Luc Van de Cauter, Lutgarde Herman, Robert Gossart, Eric Delbaen, Jos Castro, Gustaaf Van Opstal, Luc Bollaert, Paul Geeraerts, Stephan Houtman, Trudo Vangrieken, Karinina Dejonckheere, Luc Theuwis en Ilse Verwielen, Kris Minten, Eva Dubuisson-Demoor, Hans De Bruyn, Marc Van Caekenberghe, Yvan Scherpenberg, Peter De Cuyper, Gunter Spapen, Ghislain De Bray, Franky D’Hauwer, Daniëlle Muysers, Alain Nolens, Daniel Verlinde, Marc Dumoulin, Manu Van hoof, Janny Blondé, Tony Boons, Christina van Doorslaer, Bart Ongena, Chris Delville, Patrick Van Nieuwkerk, Diane Heynickx, Christophe Hillaert, Georgette Beutels, Ronny Dekimpe, Alexandrine Sidorov, Emmanuel Henckens, Suzanne Kuppens, Rita De Keyzer en Marcel Van Impe, Elise Vandevenne, Ignace Demol, Claude Botteman, Mark Vangheluwe, Linda Opdebeeck en Rony Vandervaeren, Staf Van Pelt.